

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ETIČKO VIJEĆE

Broj: Ev-16/2024-7
Zagreb, 8. svibnja 2025.

O D L U K A

Etičko vijeće sastavljeno od sudaca Ratka Šćekića, kao predsjednika vijeća, dr. sc. Tanje Pavelin i mr. sc. Domagoja Vučkova, kao članova vijeća, na temelju odredbe članka 107.a stavka 2. Zakona o sudovima („Narodne novine“ broj 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19 i 130/20, 21/22, 60/22, 16/23, 155/23 i 36/24 - dalje: ZS), odlučujući o prigovoru A. Š.-B. iz R., protiv odluke Sudačkog vijeća Županijskog suda u Karlovcu broj Su SV-2/2024-5 od 12. ožujka 2024., u sjednici održanoj 8. svibnja 2025.

o d l u č i l o j e:

Odbija se prigovor podnositeljice pritužbe kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Odlukom Sudačkog vijeća Županijskog suda u Karlovcu broj Su SV-2/2024-5 (dalje: Sudačko vijeće) od 12. ožujka 2024. odlučeno je:

„ Utvrđuje se da sutkinja Općinskog suda u Gospiću, M. K., nije povrijedila Kodeks sudačke etike“

2. Protiv te je Odluke podnositeljica pritužbe A. Š.-B. podnijela prigovor na temelju odredbe čl. 107.a stavka 2. ZS-a.

3. U prigovoru je navela kako se njezina pritužba, a kojom je pokrenut postupak pred Sudačkim vijećem Županijskog suda u Karlovcu protiv sutkinje Općinskog suda u Gospiću, M. K., zbog sumnje na povredu točke 9. Kodeksa sudačke etike, odnosila na činjenicu da imenovana sutkinja u izvanparničnom postupku koji je ona pokrenula u predmetu R1-104/2022 (ranije R1-85/2019) nije postupala redovito i bez zastoja tako da je nepotrebnim i potpuno neopravdanim radnjama rješavanje ovog izvanparničnog postupka učinila upitnim te ga je nepotrebno produljila za ukupno 770 dana. Smatra da je neshvatljiv postupak sutkinje na prvom ročištu koje je održano 9. prosinca 2021. da nastavi postupak uređenja međe bez utvrđenja osnovanosti zahtjeva temeljem pravomoćno riješenog prethodnog pitanja- pitanja vlasništva i posjeda jer pravomoćne presude, po njezinoj ocjeni, jasno i nedvosmisleno potvrđuju nelegitimnost, a odlukom

suda i apsurdnost daljnjeg nastavka postupka. Ističe kako su protustranke kroz postupak P-235/2017 dokazale da su vlasnice i posjednice čitave kč.br.1827 uključivo i tzv. prijeporni dio, a da predlagatelji nemaju niti posjed, niti faktičnu vlast na tzv. prijeporu te iako je na navedene okolnosti predložila da se kao svjedok ispita D. B. te da se i ona ispita u svojstvu stranke sutkinja je takav prijedlog odbila.

4. Prigovor nije osnovan.

5. Pravilan je zaključak Sudačkoga vijeća kako M. K., sutkinja Općinskog suda u Gospiću, nije povrijedila točku 9. Kodeksa sudačke etike („Narodne novine“ br. 131/06 - dalje: Kodeks).

5.1. Naime, točkom 9. Kodeksa regulirano je pitanje odgovornosti suca i u tom pogledu propisano je kako je i na koji način sudac dužan postupiti prigodom rješavanja predmeta koje je u svome radu zaprimio. Tom odredbom je propisano da je sudac dužan predmete kojima je zadužen rješavati redoslijedom tako da ne daje prednost nekoj od stranaka u postupku. Isto tako sudac je dužan paziti da u njegovu radu na pojedinim predmetima nema nepotrebnog zastoja te je dužan u najkraćem mogućem roku provesti postupak u kojem odlučuje pri čemu je istovremeno odgovoran za racionalno raspoređivanje posla u okvirima pune iskorištenosti radnog vremena. I na koncu tom odredbom je propisano kako u okviru odgovornog ponašanja sudac ne smije otkriti povjerljive obavijesti za koje sazna tijekom obnašanja dužnosti, osim ako to zahtijeva službena dužnost.

5.2. Imajući u vidu činjenice iz spisa predmeta R1-104/2022 (ranije vezani spisi predmeta R1-85/2019 i R1-30/2008) ne proizlazi da bi prijavljena sutkinja u svome radu na zaduženom predmetu postupala neodgovorno. Naime, ista je prema podacima iz spisa predmeta navedeni predmet zadužila 25. studenog 2020. i nakon toga je, kako to proizlazi iz uvida u e-spis, redovito i bez nekog dugotrajnijeg zastoja postupala i donosila odgovarajuće odluke u tom predmetu. To što su takve odluke, povodom izjavljenih žalbi stranaka u postupku u žalbenom postupku bile ukinute te je nakon toga u konačnici ovaj izvanparnični predmet bio dodijeljen u rad drugom sucu pod novim poslovnim brojem i po ocjeni ovog Etičkog vijeća ne predstavlja povredu točke 9. Kodeksa. To tim više što je sutkinja osim rada na ovom predmetu bila zadužena i sa drugim predmetima od kojih su neki bili i žurne naravi tako da je i u tim predmetima, sukladno Sudskom poslovniku, trebala osigurati ažurno postupanje kao i u ovom predmetu.

6. Okolnost na koju ukazuje podnositeljica pritužbe, koju ističe i u podnesenom prigovoru na odluku Sudačkog vijeća, a koja se ogleda u tome da uređujuća sutkinja u izvanparničnom predmetu R1-104/2020 nije prihvatila pravomoćne presude koje su donesene u parničnim postupcima, a kojima je, po njezinoj ocjeni, prethodno riješeno pitanje vlasništva i faktičnog posjeda te da nije prihvatila dokazne prijedloge za ispitivanje svjedoka i nje kao stranke u postupku ne predstavlja povredu točke 9. Kodeksa jer tom odredbom nije niti propisano kako i na koji način bi se tijekom postupka trebale utvrđivati pravno relevantne činjenice s obzirom da se ista odnosi na pitanje odgovornosti suca u odnosu na predmete kojima je zadužen u svome radu.

7. S obzirom na navedeno, Etičko vijeće smatra da je postupak koji je pobijanoj odluci prethodio pravilno proveden i da je odluka pravilna i na zakonu osnovana te je

valjalo, odgovarajućom primjenom odredbe čl. 116. točke 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ br. 47/09), odlučiti kao u izreci.

Predsjednik Etičkog vijeća
Ratko Šćekić